

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc văn bản:

NẾP NGHĨ

Một lối đi, một cách nhìn khác
Thật nhọc nhằn đày bẽ mò kim
Cái mới nhiều khi ngoài tầm với
Chặng đường xa mệt mỏi kiếm tìm

Chúng ta nói những lời to tát và cao ngạo
Về thi ca, về sứ mệnh con người
Chúng ta bỏ qua những vui buồn thường gặp
Tìm những cái vô ảnh vô hồn trong vô vọng mù khơi

Cuộc sống như dòng chảy vô cùng
Sao anh vẫn đứng nguyên, cái nhìn cũng cũ
Chúng ta già đi trước bao điều mới lạ
Vô cảm cái bắt tay, vô cảm nụ cười

Sao không đào sâu vĩa quặng nghìn đời
Sao không xóa đi lối mòn nhàm chán
Những cái ủa tàn, những gì chai sạn
Hằn trong từng nếp nghĩ bạn và tôi

(Nguyễn Đức Mậu, Tạp chí Nhà văn & cuộc sống, số 22, 09&10/2024, tr.79)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1. Xác định thể thơ của văn bản.

Câu 2. Theo văn bản, con người mệt mỏi kiếm tìm điều gì?

Câu 3. Nêu tác dụng của phép điệp trong những dòng thơ sau:

Sao không đào sâu vĩa quặng nghìn đời
Sao không xóa đi lối mòn nhàm chán
Những cái ủa tàn, những gì chai sạn
Hằn trong từng nếp nghĩ bạn và tôi

Câu 4. Những dòng thơ Chúng ta bỏ qua những vui buồn thường gặp/ Tìm những cái vô ảnh vô hồn trong vô vọng mù khơi gợi cho anh/chị bài học gì về lẽ sống?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ về sự cần thiết phải làm mới chính mình của người trẻ trong bối cảnh hiện nay.

Câu 2 (5,0 điểm)

Trong truyện ngắn Vợ chồng A Phủ, nhà văn Tô Hoài viết:

Những đêm mùa đông trên núi cao dài và buồn, nếu không có bếp lửa sưởi kia thì Mị cũng đến chết héo. Mỗi đêm, Mị đã dậy ra thổi lửa hơ tay, hơ lưng, không biết bao nhiêu lần.

Thường khi đến gà gáy sáng Mị ngồi dậy ra bếp sưởi một lúc thật lâu thì các chị em trong nhà mới bắt đầu dậy ra dóm lò bung ngô, nấu cháo lợn. Chỉ chợp mắt được từng lúc, Mị lại thức sưởi lửa suốt đêm. Mỗi đêm, khi nghe tiếng phù phù thổi bếp, A Phủ lại mở mắt. Ngọn lửa sưởi bùng lên, cùng lúc ấy thì Mị cũng nhìn sang, thấy mắt A Phủ trừng trừng, mới biết A Phủ còn sống. Mấy đêm nay như thế. Nhưng Mị vẫn thản nhiên thổi lửa, hơ tay. Nếu A Phủ là cái xác chết đứng đấy, cũng thế thôi. Mị vẫn trở dậy, vẫn sưởi, chỉ biết chỉ còn ở với ngọn lửa. Có đêm A Sử chột về, thấy Mị ngồi đấy, A Sử đánh Mị ngã ngay xuống cửa bếp. Nhưng đêm sau Mị vẫn ra sưởi như đêm trước.

Lúc ấy đã khuya. Trong nhà đã ngủ yên, thì Mị trở dậy thổi lửa. Ngọn lửa bập bùng sáng lên, Mị lé mắt trông sang, thấy hai mắt A Phủ cũng vừa mở, một dòng nước mắt lấp lánh bò xuống hai hõm má đã xám đen lại. Nhìn thấy tình cảnh như thế, Mị chột nhớ lại đêm năm trước A Sử trói Mị, Mị cũng phải trói đứng thế kia. Nhiều lần khóc, nước mắt chảy xuống miệng, xuống cổ, không biết lau đi được. Trời ơi, nó bắt trói đứng người ta đến chết, nó bắt mình chết cũng thôi, nó bắt trói đến chết người đàn bà ngày trước cũng ở cái nhà này. Chúng nó thật độc ác. Cơ chừng này chỉ đêm mai là người kia chết, chết đau, chết đói, chết rét, phải chết. Ta là thân đàn bà, nó đã bắt ta về trình ma nhà nó rồi thì chỉ còn biết đợi ngày rũ xương ở đây thôi... Người kia việc gì mà phải chết thế. A Phủ... Mị phảng phất nghĩ như vậy.

Đám than đã vạc hẳn lửa. Mị không thổi, cũng không đứng lên. Mị nhớ lại đời mình, Mị lại tưởng tượng như có thể một lúc nào, biết đâu A Phủ chẳng đã trốn được rồi, lúc ấy bố con Pá Tra sẽ bảo là Mị đã cởi trói cho nó, Mị liền phải trói thay vào đấy, Mị phải chết trên cái cọc ấy. Nghĩ thế, trong tình cảnh này, làm sao Mị cũng không thấy sợ...

(Ngũ văn 12, Tập hai, NXB Giáo dục Việt Nam, 2018, tr.13-14)

Anh/Chị hãy phân tích diễn biến tâm trạng của nhân vật Mị trong đoạn trích trên; từ đó, nhận xét tư tưởng nhân đạo của nhà văn Tô Hoài được thể hiện trong đoạn trích.

----- HẾT -----

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.

Họ, tên thí sinh:; Số báo danh:
Chữ kí của cán bộ coi thi 1:; Chữ kí của cán bộ coi thi 2: